

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

XI. (XXVII.) ÉVFOLYAM, 4. SZÁM 2016. JANUÁR 30.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1046 Budapest, Munkácsy Mihály utca 51a; Telefon: 06 (1) 787-8621

HOGYAN TETTÉK TÖNKRE AZ EGÉSZSÉGÜGYET?

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNAUNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

HÉTKÖZNAPI KAPITALIZMUS

A kapitalizmust nem kell bemutatni Salgótarjánban. Naponta találkoznak vele. Mindenki ismeri.

A tarjáni lakásokat negyedszázada megvették az emberek – mondja az egyik lakásszövetkezet vezetője. Nagy butaság volt! Egy perc alatt mindenki magántulajdonos lett. Mindenki örült. A szocializmusban a tanácsé volt, de hála a rendszerváltásnak most az enyém! Ma már sokan visszacsínálnák. A lakás, a ház teher, karban kell tartani, fel kell újítani. De miből? Miből, ha nincs munka, ha nincs elég jövedelem? A kapitalizmus nap mint nap a szemünkbe nevet. Jól átvertelek titeket!

Az Öblösüveggyár mintaboltjába nem lehet csak úgy bemenni. A gyári portáról jön át egy hölgy, hogy kinyissa. Szívesen vennék valamilyen emléket, de nincs mit. A mintaboltban szinte semmi sincs. Mitől is lenne? Az egykori nagy gyárba a kapitalizmus költözött be.

Közmunkások ácsorognak a hideg utcán. Jöjjenek, igyanak meg egy kávé! – hívom őket a szomszédos presszóba. Őket már a kapitalizmus találta ki. Régen volt segédmunkás, betanított munkás, szakmunkás. Munkás volt, tehát volt állandó munkája. Még munkakönyve is volt, ahonnan egész életét ki lehetett olvasni. A közmunkásnak nincs állandó munkahelye. A köz pénzből adnak neki valamennyit. Nem annyit, hogy rendes életet kezdhesen, Nem annyit, hogy megbecsült embernek érezze magát. Éppen annyit, hogy ne haljon éhen, és

főleg fogja be a száját, ne lázadozzon. Ha az önkormányzat az utca takarítására nyolc órás rendes állásba venné fel, embernek érezné magát, többet is keresne. Igen, de az nem lenne kapitalizmus.

Remek kis étterem Salgótarján közepén. Nem nagy, talán nyolc-tíz asztal. Nagyon jól főznek, látom, sokan vannak! – mondom a tulajdonosnak. Nem tudom eldönteni, idősebb-e nálam, vagy egyidősek vagyunk. Ugyan, legyint, ilyenkor jó, ebéidő van, de kettő után kész halál. Ebédelni is azért jönnek, mert melyik hivatal, melyik cég tart ma fenn üzemi étkezdét? Ugye, ez is ismerős, a kapitalizmus egy másik arca.

Az út másik oldalán Salgótarján egykori jelképe, a Karacs Szálló. Valamikor a hetvenes években szovjet vendégeket kísértem tolmácsként. A Karacsban laktunk. Este cigányzenekar játszott az étteremben, az asztalt előre le kellett foglalni, annyian voltak. A szálloda bárja jelentette az éjszakai életet, mert az is volt. A kapitalizmus ügyeskedő vállalkozóknak öltözve a Karacsot is szétverte.

Salgótarján, Fő tér, délután. A Munkáspárt kampányplakátjait messziről látni. Tíz járókelőből kettő-három meg is áll. Nem rossz arány! Ne várjunk többet, ilyen világban élünk! A többség hallott arról, hogy meghalt a polgármester. Végül is kisváros. Ki legyen az új? Ez már olyan hitbéli kérdés. Egyik nagy párt sem csinált semmi maradandót, egyik sem hozta helyre a szétvert ipart, egyik sem adott munkát és biztonságot az itt élőknek, de mindegyiknek mégis

megvan a hívő tábora. Valamiért vakon hisznek abban, hogy az ő emberük, és csak is az ő emberük lesz jó. Ne akarják megdönteni az MSZP-t! – mondja egy vállalkozónak tűnő ember. Miért? Miért jobb az MSZP bármelyik másíknál? Csak! – mondja megingathatatlan hittel. A Munkáspárt nem hozzá szól. A Munkáspárt jelöltje azokhoz szól, akik nem mennek el szavazni. Nekik akar hitet adni, hogy lehet változtatni és kell változtatni. Hitet, hogy a kapitalizmus sem örök.

Az este egy városszéli kocsmában talál, a Károlyiban. Vendégem egy sörre! Ezzel hívtuk a környéken élőket. Bizonytalanok vagyunk, sikerül-e. Érdekel-e valakit egy olyan világban, ahol a kapitalizmus nem csak a testünket, de az agyunkat, az érzéseinket is megszállja? Lehet-e értelmes párbeszéd, vagy csak választási jópofizás két sör között? Aztán megnyugszunk. Otthon vagyunk. Okos, értelmes emberek között. Emlékeznek? Hányszor idéztük a szocializmusban József Attilát?

*„S a hozzáértő, dolgozó
nép okos gyülekezetében
hányi-vetni meg száz bajunk.”*

Annyiszor idéztük, hogy le is járattuk, és a végén nem is vettük komolyan. Pedig itt ebben a kocsmában, a városnak ebben a szegény szegletében élnek azok, akikre nekünk hallgatni kell. A dolgozó nép, a kapitalizmus által nap, mint nap nyomorított és butított dolgozó nép.

A kapitalizmust nem kell bemutatni Salgótarjánban. Naponta találkoznak vele. Mindenki ismeri. Még félnek tőle. Még megváltoztathatatlanok tartják uralmát. De már meg akarják változtatni. Mindennap egy kicsivel többen. Minden nap egy kicsivel előbbre. Most a polgármester-választással, holnap az utcán. Az a miénk, amit kiküzdünk. Vagy ahogyan a költő tanítja: A munkásnak nem több a bére, mint amit maga kicsikart.

THÜRMER GYULA

HÉT BŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

Skizofrénnak, tolvajnak és hazaárulónak nevezte Orbán Viktort „évértékelő” beszédében Gyurcsány Ferenc ex-miniszterelnök, a Demokratikus Koalíció vezetője.

MUNKÁSPÁRT: Gyurcsánynak csak tudnia kell, hogy kell egy országot kirabolni, ki az igazi rabló. Tréfásan hangzik ez, de sajnos messze nem az. Gyurcsány már nem mentetgetőzik, hogy kormányzása alatt mindenki lopott és csalt, velejéig korrupt volt az egész országvezetés. Csak azt mondja, hogy ő a kisebb tolvaj. Akár igaz ez, akár nem, a mi válaszuk csak egy lehet: se a kisebb, se a nagyobb tolvajokból, se erre épülő rendszerükből nem kérünk. Se Orbánból, se Gyurcsányból, se a többi parlamenti állellenzéki tolvajpártból, akár bal-, akár jobboldalinak nevezi magát.

A hvg.hu az Európai Csalás Elleni Hivatalra (OLAF) hivatkozva azt írja, hogy fennáll a gyanú, hogy „a magyar ellenőrök megcsapolták a közbeszerzések szabályosságának kontrolljára adott uniós pénzeket”. Magyarul ellopták azt a pénzt, amit a korrupció elleni harcra adott az Unió.

MUNKÁSPÁRT: Tipikus eset a mai Magyarországon. Azok is lopnak, akiknek a lopást kell megakadályozniuk. Azonban nem csak a magyar ellenőrök tolvajolnak, az uniós rendszer is ezen alapszik. Ugyanis nem az uniós említett szerve ellenőriz, hanem lényegében magyarországi cégeket bíznak meg erre, esetünkben több mint egy milliárd forintért. Nem csak az a bűnös aki lop, hanem az is, aki lényegében erre ösztönöz.

A kormány álláspontja szerint igazuk volt a Budapesten demonstráló taxisoknak – közölte a kormányzati kommunikációért felelős államtitkár. Arra a kérdésre, hogy be fogják-e tiltani az Ubert, Tuzson Bence azt felelte: nem betiltásról van szó, hanem egységes feltételekről, arról, hogy a szigorú személyszállítási előírások legyenek érvényesek mindenkire.

MUNKÁSPÁRT: A kormány gyakorlatilag semmit sem mondott, s főleg semmit sem adott a taxisoknak. Az egységes feltételek betartását ugyanis szinte egyetlen ország-kormány sem képes garantálni. Ez a duma a taxisok lecsendesítésére. Az Uber a kapitalizmus tipikus jelensége, amikor a pénzhasználatja a technika lehetőségeit és a tőkésállam nem tud vele mit kezdeni. A tőkésállam ideig-óráig nyugtatgatni fogja a klasszikus taxisokat, és utat fog engedni a pénz akaratának. Ez a kapitalizmus.

A holland hadsereg harcjárművei és katonai terepjárói sorakoznak a megérkezésük után a hajmáskéri vasútállomáson. Több mint egy hónapon át tartó, holland vezetésű nemzetközi hadgyakorlat kezdődött január 11-én Várpalotán. A február 21-ig tartó „Várpalota Challenge 2016” lehetőséget teremt Magyarországnak arra, hogy gyakorolja a NATO-erők befogadását, az ebből fakadó nemzeti feladatokat.

MUNKÁSPÁRT: Tessék mondani: mi jó származik a magyar népnek abból, hogy befogadjuk a holland, és más NATO-katonákat? És egyáltalán milyen helyzet fordulhat elő, amikor idegen katonák magyarországi „befogadását” kell gyakorolni? Netán háborúra készülünk valamelyik szomszédunkkal szemben? Vagy azt fogják gyakorolni, hogy miképpen lehet katonákat bevetni az elégedetlenkedő magyarokkal szemben?

A román-magyar etnikumközi viszonyokról szóló kerekasztal-beszélgetés megszervezésére kérte fel Tamás Sándor, Kovászna megye önkormányzatának elnöke Hans Klemmet, az USA romániai nagykövétét. Tamás elmondta: Románia NATO- és EU-csatlakozása után a romániai magyar közösség azt érzi, hogy naponta visszalépések történnek a közösségi jogaiban.

MUNKÁSPÁRT: Nos, ideje belátni, hogy illúzió volt azt remélni, hogy a NATO vagy az EU jobba teszi a magyarok életét Romániában, vagy akár Magyarországon. Ugyanígy illúzió az USA közbenjárását kérni. Az USA számára a tőkés Románia stabilitása fontos, ahol amerikai rakéták vannak, és nem a magyarok sorsa. Soha semmi jó nem származik abból, ha a magyarok idegenek közvetítését kérték.

Tavaly ősztől újév napjáig 40 fő fagyott meg az országban, míg január 10-ig közel megduplázódott a fagyhalál áldozatainak száma, 75 főre emelkedett.

MUNKÁSPÁRT: Ez is a kapitalizmus! A rendszerváltás előtt nem voltak hajléktalanok, mert a társadalom segített. Az ember számított, nem az, hogy a segítség miibe kerül.

Több ezer jogász, orvos, közalkalmazott tüntetett Athénban a nyugdíjrendszer kedvezőtlen megváltoztatása ellen.

MUNKÁSPÁRT: Az új szociáldemokrata kormány, a Sziriza a választások előtt hazug ígéretetekkel próbálta elhitetni, hogy ők a „népet a profit elé fogják helyezni”. Nem ez következett be! Új és régi népellenes módszereket vetettek be, hogy megőrizzék a tőke uralmát.

SALGÓTARJÁN-MUNKÁSPÁRT: NÉPI-DOLGOZÓI FÓRUMOT A POLGÁRMESTER MELLETT!

A salgótarjáni emberek lakáskörülményeivel ismerkedett Thürmer Gyula múlt szerdán. A rendszerváltáskor gyakorlatilag minden lakás magántulajdonba került. Az embereknek akkor volt munkájuk, könnyedén vállalták a lakásfenntartás költségeit. Mára a tarjániak elszegényedtek, sokaknak nincs munkájuk. Télidőben sokan csak egy szobában fűtenek, de vannak, akik azt sem tudják fizetni. A rezsicsökkentés nem megoldás, mondják az emberek.

Thürmer találkozott több közmunkással, akik nem értik: ha fontos az a munka, amit végeznek, az önkormányzat miért nem veszi őket rendes státuszba, és miért nem fizet legalább minimálbért? Este a Munkáspárt polgármester-jelöltje a Károlyi

kocsmában munkásokkal, iparosokkal, gépkocsivezetőkkel, nyugdíjasokkal beszélgetett. A Munkáspárt a polgármester mellett Népi-dolgozói fórumot fog felállítani, mert nekünk a dolgozó ember véleménye fontos, nem a gazdagoké.

A Munkáspárt aktivistái nem hagyták abba a munkát azzal, hogy leadtuk a szükséges ajánlásokat. Most tovább gyűjtik az aláírásokat a „Normális életet akarunk!” akcióban. ■

CSATÁZTUNK A MÚLT HÉTEEN IS

Három időközi polgármester-választás volt a múlt vasárnap, és a Munkáspárt mind háromban érdekelt volt.

Bodrogkisfalud kis település Borsod-Abaúj-Zemplén megyében, a Tokaji járásban. 840 lakosával jellegzetes, kedves falu. A polgármesteri posztért négyen indultak, de pártszínekben, ráadásul a Munkáspárt színeiben csak egy jelölt, Orosz Imre indult. Ő nem idevalósi, a miskolci szervezet igen aktív harcosa, aki már több országos és helyi választáson megmutatta képességeit. A polgármesteri széket az eddigi polgármester, Adám László nyerte el. Orosz Imre 6 szavazatot kapott, ami 1,3 százalékot jelent. Sajnálatosan a választók 40 százaléka itt sem vet részt a szavazáson.

Kisherend 194 lakosú picinyke falu Baranya megyében, a Pécsi járásban. Itt indult polgármesterjelöltként Odor György, akit már jól ismernek olvasóink. 47 százalékos részvétel mellett a független Varga Zsolt lett a győztes. Odor György kettő

szavazatot kapott. Kis településről lévén szó, ráadásul olyan helyről, ahol eddig nem ismerték a Munkáspártot, jó eredmény, hogy a Munkáspárt 2,3 százalékot kapott.

Nyírcsaholy Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében van, a Mátészalkai járásban. Itt már pártok mérköztek meg egymással, amit az indokol, hogy viszonylag nagyobb, 2200 lakosú településről van szó. A választók 46,5 százaléka itt sem ment el szavazni. A Fidesz jelöltje nyert. Pásku Károly, a Munkáspárt jelöltje egy szavazatot kapott, ami 0,1 százaléknak felel meg.

Jelöltjeink és szervezeteik teljesítettek a 26. kongresszus elvárását. Elindultak az időközi választásokon. Olyan helyeken, ahol eddig nem jártak, ahol nem ismerték a Munkáspártot. Tapasztalatot szereztek, hírért vitték a Munkáspártnak, nagy lépést tettek afelé, hogy 2018-ban mind a 106 parlamenti választási körzetben legyen munkáspárti jelölt. ■

ODOR GYÖRGY

OROSZ IMRE

PÁSKU KÁROLY

EREDMÉNYES KITELEPÜLÉS SZEGEDEN

A zajos Mars téri piac és az autóbusz-állomás közti forgalmas területre települtek ki január közepén a Munkáspárt-szegedi aktivistái. Fiatal elvtársunk, Kovács Zoltán és nyolcfős támogató baráti csapata kedvesen megszólította a járókelőket és ezért sokan elfogadták a Munkáspárt kiadványait. Mivel a helyet, és az időpontot is jól választották meg, sok járókelő megállt néhány percre és szót váltott az aktivistákkal. Volt aki meglepetten, mások egyetértő mosollyal adták aláírásukat, vagy vették át a párt kiadványait. A fiatalok már három óra alatt is jelentős eredményeket értek el.

N.L.G.

BETEG EGÉSZSÉGÜG

MÁRCIUS 1-ÉN A MUNKÁSPÁRT ORSZÁGOS EGÉSZSÉGÜGYI NAPOT RENDEZ. A KÓRHÁZAK ÉS RENDELŐK ELÉ VONULUNK, HOGY TILTAKOZZUNK AZ EGÉSZSÉGÜGYBEN URALKODÓ BORZALMAS ÁLLAPOTOK MIATT. CSATLAKOZZON ÖN IS AZ AKCIÓHOZ!

Az egészségügy és a gazdaság helyzete között konkrét és szoros összefüggés van. Az egészséges dolgozó termelékenyebb, nagyobb a munkabírása, jobban tud koncentrálni, nem megy táppénzre. Ennek ellenére úgy tűnik, hogy sem az állam, de még mi, emberek se tekintjük az egészségügyet mindenekelőtt valósnak.

AZ EGÉSZSÉGÜNK A KAPITALIZMUS ÁLDOZATA

Az egészségünket akkor védjük meg legjobban, ha nem betegszünk meg. A kapitalizmus azonban mindent megtesz azért, hogy mi betegek legyünk. Gondoljunk csak bele, hogy mennyi ártalom forrása a tőke pénzéhsége! A tőkés cégek a nagyobb haszonért cukorral teletömött ételekkel árasztják el a bevásárlóközpontokat. Egyenes út az elhízáshoz.

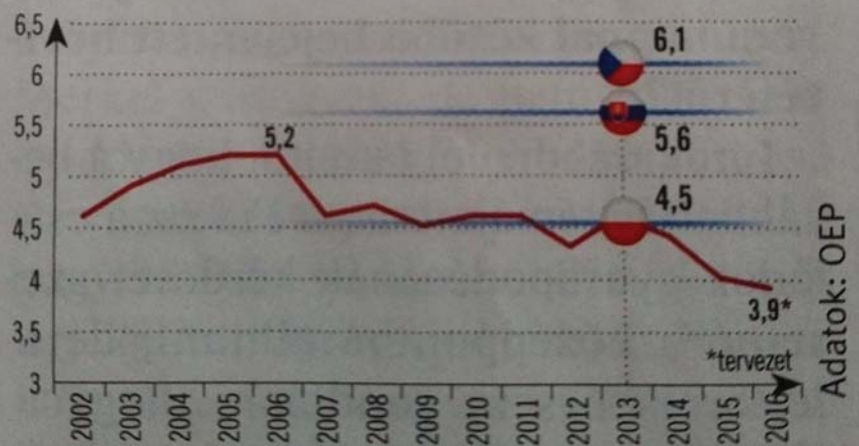
A tőkés gyárak, a milliányi autó tönkreteszik a levegőt, a természetet. Eltűnnek az erdők, a parkok. A tőkés média a televízióhoz, az internethez köti a gyermekeket és fiatalokat, még esélyt sem ad nekik az egészséges életmódra.

És akkor még nem beszéltünk arról, hogy a kapitalizmus szüli a munkanélküliséget, a szegénységet, azok viszont hozzá magukkal a fizikai és szellemi betegségeket.

Egészségünk a kapitalizmus áldozata. Le kell győznünk a pénz uralmát.

1. ábra

AZ EGÉSZSÉGÜGYI KÖZKIADÁSOK ALAKULÁSA a GDP arányában, százalékban

A társadalom középpontjába az embert kell állítani.

EGÉSZSÉGÜGY: EGYRE TÖBBET FIZETÜNK MI, EGYRE KEVESEBBET AZ ÁLLAM

Az egészségügyben a két legnagyobb probléma az alulfinanszírozottság és az egészségügyi dolgozók elvándorlása.

Az egészségügyre két helyről megy a pénz. Egyrészt, az állam, a kormány

az adóbevételeiből költ a kórházak, rendelők működtetésére, az orvosok, ápolók fizetésére és egyebekre. Ezt nevezzük közkiadásnak. A közkiadásokat is tulajdonképpen mi, állampolgárok fizetjük. Gondoljunk csak arra, hogy szociális hozzájárulásként a jövedelmünk 27 százalékát fizetjük.

Az egészségügyi kiadások másik részét mi magunk közvetlenül fizetjük. Ez történik, amikor megvesszük az egyre drágább gyógyszert, amikor hálapénzt adunk, vagy a magánorvosnál kifizetjük a számlát.

KÖZKIADÁSOK VÁLTOZÁSA (egy főre, százalékban)

2. ábra

GY – BETEG ORSZÁG

Magyarországon az egészségügyi kiadások 62 százalékát fizeti az állam, 38 százalékát pedig mi, a betegek, paciensek, emberek.

A rendszerváltás előtt az egészségügyi kiadások 90 százalékát az állam fizette, és csak 10 százalék hárult ránk. Kubában, amely ma is szocialista ország, az egészségügyi ellátás teljesen ingyenes, vagyis a költségeket az állam viseli, abból kiindulva, hogy legfőbb érték az ember.

A Fidesz kormányzása idején, 2010 óta az állam egyre kevesebb költ az állami egészségügyre. Az emberek egyre nagyobb része kénytelen magánrendelőbe és kórházakba menni. Vagyis a saját kiadások tovább fognak növekedni.

Az egyre nagyobb „önrész” nagyon sok ember számára megfizethetetlen. Ezek az emberek, sőt egész társadalmi csoportok nem kaphatják meg a szükséges ellátást. Az EU felmérése szerint Magyarországon az alacsonyjövedelműek 15 százaléka már ma sem jut megfelelő orvosi ellátáshoz.

Az Országos Egészségbiztosítási Pénztár (OEP) adatai szerint a Visegrádi Együttműködés országaiban, Lengyelországban, Csehországban, Szlovákiában is többet költ az állam a GDP-ből egészségügyre, mint nálunk, nem is beszélve a fejlett nyugati országokról. A visegrádi országokban a közkiadások a GDP 4-6 százalékát teszik ki, nálunk 3.9 százalékra csökkent. (1. számú ábra).

Az OECD adatai szerint Magyarország nem egyszerűen keveset költ a GDP-ből egészségügyre, de az arányok még

csökkennek is. Vagyis, a megtermelt jövedelemből egyre kevesebb jut az egészségünkre, ami köztudottan a legfontosabb. (2. számú ábra).

A KSH adatai szerint az OECD országokban átlagosan 3484 dollárt költenek egy főre egészségügyi kiadásként, Magyarországon 2013-ban ez 1719 dollár volt.

ENNYI PÉNZBŐL NEM LEHET AZ EGÉSZSÉGÜGYET FENNTARTANI

Ennyi pénzből nem lehet az egészségügyet fenntartani. Az, hogy az egészségügy még működik, néhány ezer embernek köszönhető, azoknak az orvosoknak és ápolóknak köszönhető, akik nem mentek el az országból, és a hátukon viszik a rendszert.

A túlhajszolt, források nélküli egészségügy nem képes a megelőzési feladatát sem ellátni, pedig a megelőzés a legjobb megoldás.

Az OEP a járóbetegellátás 80 százalékát fizeti csak, és a kórházi beavatkozásokra is 15-20 százalékkal kevesebbet ad a tényleges költségeknél.

Figyelembe kell venni még egy tényezőt. A rendszerváltás óta a gyógyszerek, műszerek, segédeszközök zömét külföldről kell beszerezni. Miért? Azért, mert a rendszerváltás után

sétverték a magyar műszeripart, és azokat az iparágakat, amelyek ellátták a kórházakat. Marad az import. A forint árfolyama viszont romlik. Ugyanannyi euróért 20-25 százalékkal kevesebbet tudunk vásárolni, mint néhány éve.

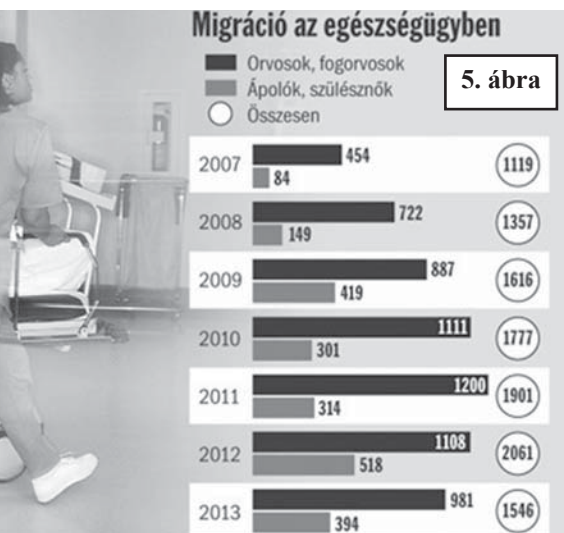
A következmények jól ismertek. Sok kórházban halasztják a műtéteket. Sokszor a betegek viszik be a gyógyszereket, a WC-papírt. Egyes kórházak állapota kétségbeejtő. És sorolhatnánk tovább.

KIS FIZETÉS – EGYRE KEVESEBB ORVOS ÉS ÁPOLÓ

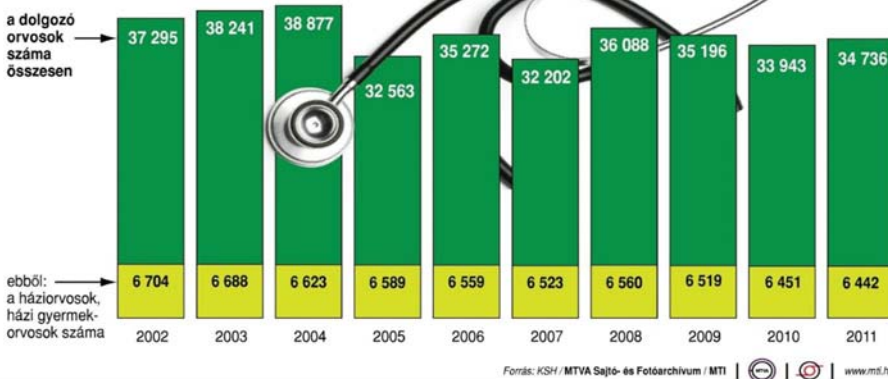
Az egészségügyi dolgozók nincsenek megfizetve. (3 és 4. számú ábra) Az orvosok bruttó bére havi 200-300 ezer forint, a szakorvosoké valamivel több. Az ápolók nettó bére 97 ezer forint, ehhez jönnek a pótlékok, és túlórák. Már amennyiben kifizetik a túlórákat.

Mi a következmény? Az elmúlt tíz évben mintegy 12 ezer orvos vándorolt ki hosszabb-rövidebb időre. (5. számú ábra). Nő a külföldön dolgozó ápolók száma is. Nem csoda, hogy sok városban egész osztályokat zárnak be.

Az utóbbi tíz évben legalább kétszáz fővel csökkent a házi orvosok száma. Nyolcvannal kevesebb lett a házi gyermekorvosok száma is. (6. számú ábra). Hiányzik vagy 400 védőnő is. A betöltetlen szakdolgozói állások száma

Az orvosok száma Magyarországon, 2002-2011

6. ábra

4 ezer. Ilyen körülmények között hogy lehet a betegeket biztonságosan ellátni?

A ROSSZ INTÉZKEDÉSEK NEM SEGÍTENEK

A kormány számos olyan intézkedést tett, melyek valójában nem segíti az egészségügyet. A kórházi ágyak „centralizálása” és „optimalizálása” azt jelenti, hogy kevesebb lett a kórházi ágy, és a betegeknek sokszor egyre távolabb kell utazniuk.

Ha a beteg maga nem tud menni, szállítani kell. Az egy betegszállító gépkocsira jutó éves szállítási feladat több mint megduplázódott. Az Országos Mentőszolgálat esetszáma 52 százalékkal, az egy kocsira jutó esetek száma pedig 86 százalékkal nőtt.

A kormány konszolidálta ugyan a kórházak adósságait, de a tartozások ismét növekednek, hiszen pénz nem lett több, és az árak is növekednek. A kórházaktól elvárják az önkorlátozást, a beszerzések csökkentését. Kevesebb gyógyszer rosszabb ellátás, kevesebb karbantartás áldatlan kórházi állapotok. Így függenek össze a dolgok.

BETEG EGÉSZSÉGÜGY - BETEG ORSZÁG

Az egészségügy állapota kihat az országra, a társadalom állapotára. Ha beteg az egészségügy, beteggé válik a társadalom is, veszélybe kerül a jövő-

Kevés a gyerek, csökken a lakosság. 2015 első tíz hónapjában 77 ezer gyermek született, és 110 ezer ember halt meg. A természetes csökkenés tíz hónap alatt 33 ezer fő.

Rövidebb ideig élünk, mint más nemzetek fiai. Magyarországon

a születéskor várható élettartam 75,8 év. Az EU polgárai 80,6 évre számíthatnak, a japánok még többre. 83,4 évre.

Egyre több a súlyos betegség. A rosszindulatú betegségek 10 ezer lakosra jutó száma 10 év alatt megduplázódott. Az OECD-országok között elsők vagyunk a rosszindulatú betegségek terén. Az emésztőrendszeri megbetegedésekben a 4. helyen vagyunk. Harmadikak vagyunk az öngyilkosságok számát tekintve. Évente 30 ezer ember hal meg nálunk az alkohollal kapcsolatos betegségekben (a halálesetek 20 százaléka), miközben valójában nincsenek megelőzési programok. ■

MAGYAR EGÉSZSÉGÜGY: HAGYJ FEL MINDEN REMÉNNYEL!

A MAGYAR ÁLLAM JELENLEG A GDP MINTEGY 4 SZÁZALÉKÁT KÖLTI AZ EGÉSZSÉGÜGYRE.

AZ EGÉSZSÉGÜGYI DOLGOZÓK KEVESEBT KERESNEK, TÚLTERHELTEK.

A KÓRHÁZAK ÁLLAPOTA CSAPNIVALÓ, HOSSZÚ VÁRÓLISTÁK VANNAK.

A GYÓGYSZEREK NAGYON DRÁGÁK, LEGALÁBB IS A MI ZSEBÜNKHÖZ.

A FIDESZ-KORMÁNY ÁLLAMOSÍTOTTA AZ EGÉSZSÉGÜGYET, DE ENGEDI LEROHADNI. A FIZETŐKÉPES KERESLETET, A TEHETŐSEBB EMBEREKET ÁTIRÁNYÍTTJA A MAGÁNSZFÉRÁBA.

VÁLTOZÁSRA, ALAPVETŐ VÁLTOZÁSRA VAN SZÜKSÉG! ÉLNI, BOLDOGULNI, DOLGOZNI AKARUNK! EGÉSZSÉGESEN!

4. ábra

Kórházi ápolók bérei

Magyarország
az alapbér 89 ezer Ft, pótlékokkal együtt 95-100 ezer Ft

Ausztria
az alapbér 1200-1400 euró, általában nem dolgoznak hétfőn, és nem túlóráznak

Németország
az alapbér körülbelül 1800 euró

Svédország
a segédápolók körülbelül 21-23 ezer koronát keresnek, a főiskolát végzett ápolók 27-30 ezer koronát, az operációs feladatokat végzők akár 30-32 ezer koronát

125 ÉVE SZÜLETETT GRAMSCI

Antonio Gramsci olasz marxista gondolkodó, az Olasz Kommunista Párt egyik alapítója százhuszonöt éve, 1891. január 22-én született. A Szardínia szigetén fekvő Alesben látta meg a napvilágot egy szegény család hét gyermeke közül a negyedikként. Hétéves volt, amikor apját bebörtönözték sikkasztás miatt, Gramscinak az általános iskola után napi tízórás munkát kellett vállalnia.

1913-ban belépett az Olasz Szocialista Pártba. 1915-től a szocialista pártlap, az Avanti! munkatársa volt, 1917-ben lelkes cikkekben számolt be az orosz forradalom eseményeiről. 1921-ben egyik alapító tagja lett az Olasz Kommunista Pártnak, ugyanebben az évben Moszkvába utazott, ahol beválasztották a Komintern Végrehajtó Bizottságába. Megrendült egészsége miatt néhány hónapig egy Moszkva környéki szanatóriumban gyógykezelték, itt ismerkedett meg leendő feleségével, akitől két gyermeke született. Amikor 1922. október 31-én a Mussolini vezette fasiszták Rómába menetelve átvették a hatalmat (marcia su Roma), a feketeingesek feldúlták a kommunista lapok szerkesztőségét, a Moszkvában tartózkodó Gramsci ellen is elfogatóparancsot adtak ki.

Gramscit Veneto tartomány parlamenti képviselőjévé választották, mentelmi joga lehetővé tette hazatérését, 1924 augusztusában megválasztották a párt főtitkárának. A Mussolini ellen 1926 októberében megkísérelt merényletet az ellenzéki erők ellen irányuló „kivételes törvények” sorozata követte, Gramscit, aki barátai javaslata ellenére sem volt hajlandó Svájcba emigrálni, 1926. november 8-án letartóztatták. 1928 júniusában húsz év fegyházra ítélték.

1929-ben engedélyt kapott arra, hogy cellájában írjon. Ekkor kezdte papírra vetni az értelmiségi csoportok kialakulásáról, a tudományról és az ideológiáról, a történetírás elméletéről vallott nézeteit, gondolatai 32 „börtönfüzetet” töltek meg. 1932-ben meghíusult a tervezett politikai fogolycseré Olaszország és a Szovjetunió között. A novemberi amnesztia során Gramsci büntetését 12 évre mérsékeltek, s szabadlábra is helyezték volna, ha kegyelmet kér Mussolinától, ám ezt nem volt hajlandó megtenni. Gramsci 1937. április 25-én nyerte vissza teljes szabadságát. Két nappal később, április 27-én agyvérzést kapott és meghalt. ■

AKCIÓ A KÓRHÁZNÁL

Megkezdte propagandamunkáját a budapesti 3. régió is a 12. kerületben, a helyi aktivisták a János kórház előtti piac mellett táboroztak le standjukkal, s több száz újságot osztottak szét már két óra alatt. A helyszín bevált, csak így tovább! ■

A NORMÁLIS ÉLET
MEGTEREMTÉSÉÉRT KÜZDŐ
MAGYAR
MUNKÁSPÁRTOT!

A TÁMOGATÓ ALÁÍRÁS
BIZZANAK BENNÜNK!
MEG IS HÁLÁLJUK!
A KÖZ ÉRDEKEBEN!

A BIZALOM JELE!
MEGKÖSZÖNJÜK, DE
TOVÁBB KÜZDÜNK

BIZTOS MUNKÁ
BIZTOS
ÉS

A SZABADSÁG

HÁTRAM SZÁLITSUN MEG AZ EMBEREKET

VIETNAM: JOBBAN ÉLNEK, MINT BÁRMIKOR KORÁBBAN

A múlt héten megkezdte munkáját a Vietnami Kommunista Párt 12. Kongresszusa. Négy és félmillió párttag képviselőjében 1510 küldött kezdett a hét napig tartó munkához. A kongresszus utolsó ülésére január 28-án került sor.

A vendégek között ott volt a vietnami párt számos korábbi vezetője is, köztük a jelenleg 98 éves Du Muoi, aki 1991-97 között vezette a pártot, a 84 éves Le Kha Phieu, aki 1997-2001 között volt a párt főtitkára. Jelen volt a most 74 esztendő Nong Duc Manh, aki 2001-2011 között állt a párt élén. A kongresszusra meghívták a vietnami párt és állam számos korábbi személyiségét. A gesztus jelzi az idősebb nemzedékek iránti tiszteletet és a Vietnami párt politikájának folyamatosságát.

főtitkára számolt be a kongresszusnak. A 12. Kongresszus feladata, hogy összegezze a Doi Moi politika jegyében eltelt három évtized tanulságait, és erősítse meg e politikai irányvonal folytatását.

A Doi Moi magyarul megújulást jelent, és 1986-ban fogadta el a vietnami párt. Ennek jegyében Vietnamban „szocialista irányultságú piacgazdaságot” vezettek be. Az állam megőrzi vezető szerepét a stratégiai ágazatokban, a legfontosabb népgazdasági arányok meghatározásában, de lehetővé teszi a közösségi és magántulajdon párhuzamos létezését, a piaci törvények érvényesülését, illetve a külföldi tőke bevonását.

„SZOLIDARITÁS, DEMOKRÁCIA, FEGYELEM ÉS MEGÚJULÁS”

A kongresszus jelszava is a párt jelenlegi politikáját fejezi ki: „Szolidaritás, demokrácia, fegyelem és megújulás”. A Központi Bizottság nevében Nguyen Phu Trong, a Vietnami KP jelenlegi

A Vietnami KP abból indul ki, hogy a fő cél a nemzeti függetlenség és a szocializmus erősítése, az emberek életkörülményeinek javítása. Ennek politikai és ideológiai eszköze a „marxizmus-leninizmus, Ho Si Minh eszméinek alkotó alkalmazása és fejlesztése. A Vietnami KP főtitkára kiemelte, hogy a pártnak ezen az úton kell tovább haladnia jövőben is.

A Magyar Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Frankfurter Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1046 Budapest, Munkácsy Mihály utca 51a.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető.

SIKEREK A FEJLŐDÉSSEN

A vietnami kongresszuson jogos büszkeséggel számoltak be az eredményekről. Az egykori fejletlen és rendkívül szegény ország mára Ázsia egyik leggyorsabban fejlődő országává lett. A GDP 2015-ben 6,68 százalékkal nőtt. Jelenleg a külföldi tulajdonban lévő vállalatok adják a vietnami export 67 százalékát, a GDP termelésében pedig 18 százalékkal részesülnek. A hazai vállalkozások túlnyomó többsége magántulajdonban van, de ezek nagy része kis-és középvállalkozás. Az állami, illetve az állami-magán vegyes tulajdonú szektor szerepe meghatározó a GDP termelésében.

A vietnami ember soha sem élt olyan jól, mint ma. A 90,7 millió lakosú országban 2014-re a munkanélküliséget 10 év alatt 5,1 százalékról 3,4 százalékra csökkentették. A pályakezdők között a munkanélküliség 5 százalék körül van.

Az infláció 2 százalék körül van, az idén 5 százalékot jeleznek előre. A társadalombiztosítás mintegy 72 millió emberre terjed ki. A nyugdíj korhatár nőknél 55 év, férfiaknál 60 év.

A bérek 1999 óta több, mint tízszeresükre emelkedtek. A nettó minimálbér 2,1 és 3,1 millió dong között van, ami mintegy havi 28-40 ezer forintnak felel meg. Az átlagbér 4,5 millió dong, azaz 58 ezer forint. Ezer lakos mintegy másfél ezer mobiltelefon-előfizetés jut, és 483 internet-előfizető.

A VIETNAMI KP FŐTITKÁRA

A Munkáspárt Központi Bizottság levélben köszöntötte a Vietnami KP 12. kongresszusát, sok sikert kívánva a vietnami társadalom fejlesztéséhez. A párt vezetése kifejezte készségét, hogy tovább erősítse a Vietnami KP és a Magyar Munkáspárt közötti kapcsolatokat.

A Vietnami KP úgy értékeli, hogy Vietnamban még nincs szocializmus. A Kommunista és Munkáspártok 16. Nemzetközi Találkozóján a Vietnami KP képviselője így fogalmazott: „Értjük, hogy szocializmus még nincs Vietnamban, mi csak építjük a szocializmust. Ebben az átmeneti időszakban a szocialista és tőkés elemek együtt léteznek, versenyeznek, harcolnak egymás ellen. Ez vonatkozik a tulajdonviszonyokra is. A szocialista orientációjú fejlődés azt jelenti, hogy a szocialista tényezők fokozatosan és folyamatosan erősödnek és konszolidálódnak és a fejlődés egy fokán meghatározóvá válnak. A párt és az állam feladata az, hogy a politikai hatalommal mozgósítsa a népet e feladatok végrehajtására.” ■

ĐẠI HỘI ĐẢNG TOÀN QUỐC lần thứ XII

JÓZSEF ATTILA HAZÁM

1

Az éjjel hazafelé mentem,
éreztem, bársony nesz inog,
a szellőzködő, lágy melegben
tapsikolnak a jázminok,
nagy, álmos dzsungel volt a lelkem
s háltak az uccán. Rám csapott,
amiből eszméletem, nyelvem
származik s táplálkozni fog,
a közösség, amely e részeg
ölbecsáló anyatermészet
férfitársaként él, komor
munkahelyeken káromkodik,
vagy itt töpreng az éj nagy odva
mélyén: a nemzeti nyomor.

2

Ezernyi fajta népbetegség,
szapora csecsemőhalál,
árvaság, korai öregség,
elmebaj, egyke és sivár
bűn, öngyilkosság, lelki restség,
mely, hitetlen, esodára vár,
nem elegendő, hogy kitessék:
föl kéne szabadulni már!
S a hozzáértő, dolgozó
nép okos gyülekezetében
hányini-vetni meg száz bajunk.
Az erőszak bűvöletében
mit bánja sok törvényhozó,
hogy mint pusztul el szép fajunk!

3

A földesúr, akinek sérvig
emeltek tönköt, gabonát,
csákányosokkal pusztá tért nyit,
szétveret falut és tanyát.
S a gondra bátor, okos férfit,
ki védte menthetlen honát,
mint állatot terelni értik,
hogy válasszon bölcs honatyát.
Cicáznak a szép csendőrtollak,
mosolyognak és szavatolnak,
megírják, ki lesz a követ,
hisz "nyiltan" dönt, ki ezer éve,
magával kötve mint a kéve,
sunity vagy parancsot követ.

4

Sok urunk nem volt rest, se kába,
birtokát óvni ellenünk
s kitántorgott Amerikába
másfél millió emberünk.
Szíve szorult, rezgett a lába,
acsargó habon tovatűnt,
emlékezően és okádva,
mint aki borba fojt be bünt.

Volt, aki úgy vélte, kolomp szól
s társa, ki tudta, ily bolondtól
pénzt eztán se lát a család.
Multunk mind össze van torlódva,
s mint szorongó kivándorlókra,
ránk is úgy vár az új világ.

5

A munkásnak nem több a bére,
mint amit maga kicsikart,
levesre telik és kenyérre,
s fröccsre, hogy csináljon ricsajt.
Az ország nem kérdi, mivégre
engedik meggyűlni a bajt
s mért nem a munkás védelmére
gyámolítják a gyáripart.
Szövőlány cukros ételekről
álmodik, nem tud kartelekről.
S ha szombaton kezébe nyomják
a pénzt s a büntetést levonják:
kuncog a krajeár: ennyiért
dolgoztál, nem épp semmiért.

6

Retteg a szegénytől a gazdag
s a gazdától fél a szegény.
Fortélyos félelem igazgat
minket s nem esalóka remény.
Nem adna jogot a parasztnak,
ki rág a paraszt kenyerén
s a summás sárgul, mint az asztag,
de követelni nem serény.
Ezer esztendő távolából,
hátán kis batyuval, kilábol
a népségből a nép fia.
Hol lehet altiszt, azt kutatja,
holott a sírt, hol nyugszik atyja,
kellene megbotoznia.

7

S mégis, magyarnak számkivetve,
lelkem sikoltva megriad -
édes Hazám, fogadj szivedbe,
hadd legyek hűséges fiad!
Totyogjon, aki buksi medve
láncon - nekem ezt nem szabad!
Költő vagyok - szólj ügyészedre,
ki ne tépje a tollamat!
Adtál földművest a tengernek,
adj emberséget az embernek.
Adj magyarságot a magyarnak,
hogy mi ne legyünk német gyarmat.
Hadd írjat szépet, jót - nekem
add meg boldogabb énekem!

1937. máj.

